UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quis in casu necessitatis? parag. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Visual Library

piſcopi, ſicuti requiritur ad Sacramentum Pœnitentiæ.

2. Inquires. Qualenam eſt hoc peccatum? Reſpondeo, mortale ex genere *a* ſuo, & contra juſtitiam, quia agitur contra officium alterius, niſi excuſetur baptizans à licentia præſumpta Parochi, quæ certè ſufficit.

3. Dixi *ex genere ſuo*, nam ſi fiat ſemel, aut bis, non contradicente Parocho; ſeu non multum ipſo de hujuſmodi collatione laborante: videtur eſſe parvitas materiæ, adeoque ad ſummum veniale.

a *Navar. cap. 27. n. 7. ex c. interdicimus 2. q. p. Caſtropal. alios citans de bap. diſ. unic. p. 9. n. 2. G. Hurt. d. 2. de bap. diff. 2. verſi. Diaconus ergo.*

4. Inquires iterum. Vicarius Generalis poteſtne ſine peccato baptizare oves Parochi ſuæ Diœceſis, aliiſque licentiam hanc concedere, contradicente Parocho? Præſcindimus autem ab eleëmoſyna, quæ fortè ex lege, vel conſuetudine cedit Parocho ex collatione baptiſmi, ea enim omninò Parocho ſemper debetur.

5. Reſpondeo, ex ſpeciali Epiſcopi conceſſione data circa Baptiſmum ſuo Vicario, poſſe ſine dubio. Nam ſicut poteſt ex ſe Epiſcopus, quia, ut diximus, eſt ſupremus Parochus, ita poteſt eam poteſtatem aliis delegare.

6. At ex ſola Vicariatus conſtitutione, quid dicendum?

Reſpondeo. Colligo ex *b* Barboſa poſſe. Is enim docet, Vicarium ea non poſſe ſine ſpeciali commiſſione, quæ propter rei gravitatem indigent ſpeciali conceſſione. At non eſt tanti Baptiſmum conferre, licentiamque ad illud conferendum dare. Et quidem idem ibidem ponit per extenſum quadraginta novem caſus, in quibus dictus Vicarius indiget prædicta peculiari conceſſione, inter quos, iſte, de quo agimus, nequaquam adeſt.

b *Barboſa de poteſt. Ep. p. 3. Alleg. 54.*

7. An Religioſi ex privilegio poſſint extra neceſſitatem baptizare ſine Parochi licentia, vide Caſtropalaum *c* qui cum Suario docet, ſolùm eos poſſe in terris Infidelium, ubi nondum fundatæ ſunt Eccleſiæ. Extra neceſſitatem ergo Religioſi nequeunt ſine licentia Parochi baptizare ſolemniter, ſicuti nequeunt cæteri Sacerdotes, cum ejus autem licentia non peccabunt contra jus Parochi, ſed tamen peccabunt, quia iis prohibitum eſt in Sacris Canonibus, Verùm contra hanc prohibitionem ire, non peccare eos, niſi leviſſimè venialiter, & facilè, poſſe excuſari ex ſola voluntate Patris, id ex devotione à Religioſo petentis, fusè probat Quintanadvennas.

c *Caſtrop. de bap. d. unic. p. 9. num. 3.*

d An iidem poſſint eſſe Patrini, dicam ſuo loco *e* infra.

d *Quintanad. de Bapt. ſing. ultimo.*
e *Infra c. 4 §. 2. n. 20.*

§. II.

Miniſter Baptiſmi in caſu neceſſitatis.

1. IN neceſſitate, hoc eſt, quando eſt periculum, ne quis abſque Baptiſmo decedat, quod periculum Medici, vel Obſtetrices, vel vir prudens cognoſcere debet, *nec tamen ſcrupuloſè, quia quilibet rationabilis timor mortis ſufficit, ut benigniſſimè docet Quintanadvennas f* in neceſſitate, inquam, quilibet quemlibet baptizare licitè valet.

f *Quintanad. de bap. ſing. 20.*

2. Docemus tamen, hunc ordinem eſſe *g* ſervandum, ut ſcilicet abſente Parocho, hoc Sacramentum adminiſtret Sacerdos quicumque, hoc abſente, Diaconus, tum Subdiaconus, tum Acholitus, tum Exorciſta, tum Lector, tum Oſtiarius, tum demum Clericus primæ tonſuræ. Quod ſi nullus ex his præſtò ſit, adminiſtret homo laicus, tum Fœmina, ultimò Hæreticus, Infidelis, Apoſtata. Ita Sanctus *g* Thomas, aliique paſſim. Laicum non excommunicatum præferri debere Clerico, immò, & Sacerdoti excommunicato, tum non tolerato, docet *h* Hurtadus, ſed non eſſe præferendum meritò docet: *i* Henriquez, aliique quia pro illo articulo, æque eſt Miniſter non excommunicatus, atque excommunicatus.

g *S. Th. 3. p. q. 67. art. p. & deinceps.*
h *G. Hurtad. de bap. d. 2. diff. 3. fine.*
i *Henriquez. Suar Vgolin. ap. Leandrum de excommunic. d. 5 q. 9. faventque Delugo de pœnit. d. 18. n. 37. contra Suar. alioſque.*

3. Circa prædicta ſunt adnotanda tria. Primò. Invertere hunc ordinem, non videtur *k* res gravis, præſcindendo ab alio inconveniente, quale eſſet, ſi Hæreticus præferretur Catholico cum ſcandalo, vel cum periculo conferendi invalidè Baptiſmum. Quale etiam inconveniens *l* occurreret, ſi laicus, vel inferior vellet præferri Sacerdoti volenti baptizare, tunc enim peccaret mortaliter laicus, ſeu inferior, cum hoc ſit proprium Sacerdotis munus, licet non cum tanta officii proprietate, ut quando ipſe abeſt, vel tacet non poſſit alius miniſtrare. Quidquid ſentiat *m* Caſtropalaus qui in hac adminiſtratione poſtponere Sacerdotem putat, ſemper eſſe mortale.

k *Sotus in 4. diſt. 4. q. un. art. 5 Valentia diſp. 4. q. 2 p. p. verſic. Quamvis autem, Bona, multos citans, d. 2 de bap. q. 2 p. 5. nu. 11.*
l *Val. l. c.*
m *Caſtrop. de bap. d. unic. p. 9. nu. 10.*

4. Quæres. Si adeſt mulier v. g. quæ probabiliter judicaretur eſſe in ſtatu gratiæ, adeſſet autem & vir, ſeu etiam Sacerdos, qui ob publicum ejus concubinatum, v. g. putaretur eſſe in mortali, eſſetne in actione prædicta baptizandi, præferendus vir, ſeu Sacerdos injuſtus,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

juſtus, mulieri juſtæ? Reſpondeo cum Filliucio *a* præferendum. Cùm enim miniſtrare in mortali hoc Sacramentum privatim, & ſine ſolemnitate, non ſit mortale, ut ſupra vidimus *b* non eſt, unde ordo prædictus legitimus ſit prævertendus.

a Filliuc. hic de bap.

b Supr. lib. p. de Sacr. in gen. c. 2. §. 3. num.

5. Secundùm. Non ſolùm eſt congruum, ſed opus omninò eſt, Superiorem cedere ejuſmodi officium inferiori, virum v. g. mulieri, quando Inferior eſt peritior ad baptizandum, ut nimirum ſic ſecuriùs conferatur tantæ neceſſitatis Sacramentum.

6. Tertium. Qui baptizat in neceſſitate, contrahit cognationem ſpiritualem cum baptizato, & cum ejus parentibus, quia etiam tum, verè baptizat, excipe quod dicam *numer. 8.*

8. Atque in hoc adverte notabile diſcrimen. Nam qui baptizat in prædicta neceſſitate certò contrahit cognationem, ut jam dixi. At eum, qui in eadem neceſſitate, privatim, è ſacro Fonte ſuſcipit baptizatum, cognationem contrahere, ſolùm eſt probabile, cùm aliqui negent contrahere, aliqui affirment, ut infra *c. 4. §. 3. n. 3.* dicemus.

8. Illa tamen hic adeſt limitatio. Nam Pater baptizans in prædicta neceſſitate Filium legitimum, certò non contrahit cognationem cum uxore ſua, unde poteſt debitum petere, quia ſic manifeſtè diſponitur in *c* Iure, id quod cum *d* Hurtado intelligo, etiam ſi alii adſint, qui poſſint baptizare, eſto Sanchez *e* putet contrahere, quando alii adſunt.

c C. ad Limina 30. qu. p.

d G. Hurtad. de matr. d. 18 diff. 6. fine.

e Sanc. lib. 7. matr. d. 57. num.

9. Dixi *Filium legitimum*. Si enim Pater baptizet Filium ſuum natum ex ſua Concubina, & conſequenter non legitimum, ita contrahit cognationem ſpiritualem cum illa, ut non poſſit *f* eandem ducere in uxorem. Ratio hujus doctrinæ inde ducitur, quia Regula generalis eſt, ut contrahatur dicta cognatio inter Baptizantem, & parentes baptizati, & ſolùm in prædicto jure, *Ad limina*, excipitur baptizans in neceſſitate ſuum filium ſuſceptum à ſua conjuge. *Et propter paritatem rationis, Filium ejuſdem ſua conjugis, quamvis non ſuum, quem Siculi appellamus* Figliaſtro, *ut manifeſtè colligitur ex dicto c. ad limina.* At illa Concubina, Conjux non eſt.

f Sancez, Henriquez aliique quos citat, ſequiturque Bonac. q. 3 de matr. p. 5. §. 2. nu. 11.

10. Quæres. Si Pater, vel Mater baptizent proprium Filium, vel filium legitimum alterutrius extra neceſſitatem, privantur ne jure petendi debitum conjugale?

Reſpondeo. Quamvis mortaliter peccent, quia faciunt contra Sacros Canones adductos ab Hurtado, *g* tamen non privatur dicto jure ex probabili opinione, quam contra communem ſequitur, & probat idem Hurtadus. Summa autem probationis eſt, quia vel nullus Canon eam privationem præcipit, vel ſi præcipit, jam fuit à Canonibus poſterioribus correctus. Idem propter eandem rationem dicemus infra *c. 4. §. 2. nu. 17.* ſi Pater, & Mater ſint Patrini ſuæ propriæ ſobolis.

g G. Hurtad. de matr. d. 10 diff. 6.

§. III.

De obligationibus Miniſtri Baptiſmi, Quando is confertur extra neceſſitatis articulum.

1. MIniſter, quando extra neceſſitatem baptizat, baptizare obligatur cum ſolemnitatibus ab Eccleſia inſtitutis: qui ſecus faxit, peccabit ex genere ſuo mortaliter: Nec Miniſter ſolùm, verùm etiam ipſe baptizandus, ſi ſit adultus, & quicumque alius, qui ſit cauſa omiſſionis hujuſmodi. Ratio eſt, quia ſic fieret contra Sacros *h* Canones, & contra praxim Eccleſiæ in re ex ſe non levi. Ita *i* Leander plures adducens, contra admodum paucos.

h Clem. unic. de Baptiſmo.

i Leand. de Bap. d. 4. q. 6.

2. Solemnitates breviter collectæ, quas, pluribus explicat *k* Caſtropalaus, hæ ſunt ex Rituali Romano.

k Caſtrop. de Bap. d. uni. p. 12.

I. Adhibenda eſt aqua naturalis, non tamen quælibet, ſed benedicta in Sacro Fonte.
II. Adhibendus eſt Patrinus.
III. Imponendum nomen.
IV. Facienda profeſſio Fidei, ſeu publica recitatio Symboli Apoſtolici.
V. Impreſſio ſigni Crucis in fronte, & pectore baptizandi.
VI. Abjuratio Dæmonis, & trina inſufflatio.
VII. Appoſitio Salis exorcizati in ore baptizandi.
VIII. Terna Tinctio aurium, & narium ejuſdem cum ſaliva.
IX. Impoſitio manus Sacerdotis ſuper caput ejuſdem, & Benedictio.
X. Unctio pectoris, & ſcapularum ejuſdem cum Oleo benedicto.
XI. Unctio verticis ejuſdem cum Chriſmate, & quidem illius anni, niſi neceſſitas cogat.

XII. Coo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN